

Stowarzyszenie Freudowskie zostało utworzone w roku 1997 w celu oddania głosu w dyskusji na temat teorii i praktyki psychoanalitycznej oraz by wypróbować wieloaspektowego naświetlenia zarówno jej historii, jak i jej relacji do innych dziedzin nauki oraz do literatury pięknej, architektury jak i innych estetycznych form wyrazu.

Geneza Stowarzyszenia ma dwa źródła. Pierwszym z nich jest otwarte seminarium o *Technice psychoanalizy* Zygmunta Freuda, które rozpoczęło się w roku 1993 i odbywało się co drugą środę na Hadze w Goteborgu. Drugim jest fakt pojawienia się życzenia wśród pierwszych uczestników seminarium, by dyskutować o psychoanalizie i formach organizacji nauczania psychoanalityków. Życzenie to zadziałało jako dodatkowy czynnik wspomagający tworzenie się Stowarzyszenia. Podstawowym przesłaniem Stowarzyszenia Freudowskiego jest, że każdy kto czuje poważne zainteresowanie teorią, praktyką, historią czy też relacją psychoanalizy do innych dziedzin jest zaproszony do brania udziału w pracach SF.

Działalność Stowarzyszenia stanowią: działalność otwarta, seminaria zamknięte i czasopismo Arche (wcześniej *Psykoanalytisk Tid/Skrift*).

Działalność otwarta to przede wszystkim wykłady dostępne dla każdego zainteresowanego. Stowarzyszenie organizuje około ośmiu wykładów w ciągu każdego roku szkolnego. Naszych wykładowców cechuje to, że w różnych kontekstach ukazują posiadane kwalifikacje w stosunku do aktualnych kwestii poruszanych w Stowarzyszeniu lub prowadzą prace badawcze w którymś z wyżej wymienionych aspektów wiedzy o psychoanalizie. Informacja o wykładach jest przekazywana zainteresowanym poprzez listę mailingową oraz media społecznościowe. Ogłoszenia o wykładach i o pozostałej publicznej aktywności Stowarzyszenia są regularnie umieszczane na stronie internetowej Stowarzyszenia oraz na profilu organizacji na Facebook.

Niektórzy z mówców, w szczególności ci ze środowisk intelektualnych w Paryżu, regularnie powracają. Celem ich wystąpień jest stworzenie dla członków Stowarzyszenia możliwości dialogu oraz zapoznania się z doświadczeniem pod które grunt położył francuski psychoanalityk Jacques Lacan (1901-1981).

Zapraszani są również wykładowcy reprezentujący inne tradycje intelektualne. Celem tego jest uzyskanie szerszej, międzynarodowej perspektywy na teorię, praktykę i historię psychoanalizy. Jest to także próba zrozumienia dążeń, które przyczyniły się do formowania się

psychoanalizy i które są także dziś obecne zarówno w psychoanalizie szwedzkiej jak i światowej. Autorzy niektórych odczytów należą do grona rodzimych, szwedzkich pisarzy i badaczy naukowych, którzy poświęcili się zgłębieniu ważnych momentów w teorii i praktyce psychoanalitycznej oraz w rozwoju ruchu psychoanalitycznego, lub którzy w swoim pisaniu, nawiązują do humanistycznej przynależności psychoanalizy.

W ramach otwartej działalności Stowarzyszenia regularnie organizowane są również pokazy filmów i związane z nimi dyskusje. Przez ostatnie lata przerobiliśmy między innymi *In Treatment* i spotkania kliniczne psychoterapeuty Paula Westona (Gabriel Byrne) ze swymi pacjentami.

Druga strona działalności Stowarzyszenia to regularne, coniedzielne seminaria przeznaczone jedynie dla członków stowarzyszenia, przez cały rok za wyjątkiem ferii. Spotkania te można uznać za kontynuację spotkań rozpoczętych jesienią roku 1993. Seminaria zaczynają się na początku września i kończą w ostatnią niedzielę maja. Uczestnikiem można zostać poprzez zgłoszenie się do niżej podpisanego, który również jest prowadzącym seminaria. Warunkiem przyjęcia do grupy jest aktywne branie udziału i zobowiązanie się do obecności w przynajmniej 75 procentach spotkań.

W chwili obecnej projekt Stowarzyszenia Freudowskiego jest projektem intelektualnym, to znaczy jego celem jest umożliwienie członkom zapoznanie się z wiedzą i dyskusja w środowisku które odstąpiło od tworzenia struktur hierarchicznych wokół faktycznej wiedzy i kompetencji poszczególnych członków. Działalność nie dąży też do podporządkowania się szwedzkiemu systemowi reguł –które również są rozwijane poza Szwecją – a które legitymują psychoterapeutów. Stowarzyszenie Freudowskie wspiera pogląd że ważne jest, że ci którzy mają poważne zainteresowanie psychoanalizą zarówno biorą udział w otwartej rozmowie jak i przekazują swoje poglądy i wiedzę poprzez kreatywne uczestnictwo w pracy w instytucjach publicznych.

Lokal w którym odbywają się seminaria i wykłady Stowarzyszenia Freudowskiego znajduje się na Stora Nygatan 13 w centrum Goteborga. Działalność jest finansowana poprzez składki członkowskie. Wysokość składek jest ustanawiana przez członków Stowarzyszenia.

Stowarzyszenie Freudowskie wydaje *Arche* – czasopismo o psychoanalizie, humanistyce i architekturze. Czasopismo zwraca się do psychoanalityków, psychologów i psychoterapeutów oraz badaczy

naukowych w dziedzinie humanistyki i nauk o społeczeństwie oraz do wszystkich, którzy interesują się kwestiami tam naświetlanymi. Czasopismo ma na celu przybliżenie swym czytelnikom publikacji pisarzy, intelektualistów oraz psychoanalityków, z szerokiego pola działalności Stowarzyszenia. *Arche* otrzymuje dotacje od Państwowej Rady Kultury (Statens kulturråd).

Naczelnym Redaktorem i odpowiedzialnym wydawcą jest Per Magnus Johansson. Redaktorami pomocniczymi są Mats Leffler i Annika Stiebe. Odpowiedzialny za szatę graficzną i redaktorem fotografii jest Johan Linton. Sekretarzami redakcji są Jonas Gilbert i Johan Ståhlberg. Odpowiedzialnym za koordynację i korektę jest Andreas Stiebe. Za kontakty z Francją odpowiada Yvette Johansson.

Następujące osoby wykladały w Stowarzyszeniu Freudowskim:

Michael Azar (profesor. historii idei i nauki, Goteborg),
Fethi Benslama (doktor filozofii, psychoanalityk i pisarz, Paryż),
Sergio Benvenuto (badacz w dziedzinach psychologii i filozofii, redaktor czasopisma *Journal of European Psychoanalysis*),
Bengt Brülde (profesor filozofii praktycznej, Goteborg),
Pawel Dybel (profesor filozofii i socjologii, Warszawa),
Claes Ekenstam (docent historii idei i wiedzy, Goteborg),
Gunilla Hallerstedt (docent psychologii, lektor, Goteborg),
Agnes Heller (filozof, profesor emeritus przy New School for Social Research, New York),
Irina Karlsohn (doktor slawistyki, Uppsala),
Thomas Karlsohn (docent historii idei i nauki, Goteborg/Uppsala), David Karlsson (historia idei i nauki oraz redaktor, Goteborg),
Georg Klein (profesor biologii nowotworów, Karolinska Institutet, Stockholm), Sven-Eric Liedman (profesor emeritus historii idei i wiedzy, Goteborg), Mats Leffler (psycholog, psychoterapeuta i tłumacz, Goteborg),
Gunilla Linde Bjur (profesor wiedzy o sztuce i architekt, Goteborg),
Johan Linton (artysta, architekt, inżynier i docent teorii i historii architektury, Goteborg),
Magnus Ljunggren (profesor emeritus rusycystyki, Sztokholm),
René Major (lekarz, psychoanalityk i pisarz, Paryż),
Chantal Talagrand Major (psychoanalityk, pisarz, Paryż),
Edda Manga (doktor historii idei i nauki, Sztokholm),
Michael Molnar (odpowiedzialny za muzeum Freuda w Londynie, główny archiwista, Londyn),
Alf Nilsson (profesor emeritus psychologii klinicznej i psychoterapeuta,

Lund),
Ingemar Nilsson (profesor historii idei i nauki, Goteborg),
Ole Andkjær Olsen (doktor historii literatury, badacz naukowy,
Kopenhaga),
Johannes Nordholm (psycholog i znawca sztuki, Goteborg),
Michel Plon (psychoanalityk, badacz naukowy i pisarz, Paryż),
Erik Porge (psychoanalityk, lekarz i pisarz, Paryż),
Claude van Reeth (lekarz i psychoanalityk, Bruksela),
Astrid von Rosen (docent wiedzy o sztuce, Goteborg),
Elisabeth Roudinesco (psychoanalityk, historyk, badacz naukowy i
pisarz, Paryż),
Moustapha Safouan (filozof, psychoanalityk i pisarz, Paryż),
Barbro Sylwan (psychoanalityk, Paryż),
Enrique Torres (lekarz i psychoanalityk, Cordoba),
Sven-Olov Wallenstein (teoretyk sztuki i profesor filozofii, Sztokholm).

Począwszy od roku 1997 do dnia dzisiejszego również niżej podpisany
miał wielokrotne odczyty, oraz odpowiadał za moderowanie dyskusji,
które odbywały się w połączeniu z wykładami.

Per Magnus Johansson

20 lipca 2017 r.